Stromek ze všech nejkrásnější

Drahně let již uteklo od té doby, kdy se na poli pod Vyšeckem objevila borovice černá. Abych byl práv badatelům - Pinea negra. Její existence sahá do předvánočních časů roku 1844. Snad později – to už nikdo přesně nevypátrá.

Buď jak buď, ondyno odpoledne na Štědrý večer vyrazil hajný Adamec na obchůzku. Cestu mu přehradil proutek trčící ze země. Zdánlivě takové nicmoc. Tak pojď, kamaráde – vlastně kamarádko! Řekl a opatrně nález vytáhl ven. – tady budeš bydlet! Jamka opodál zvala jako na zavolanou. Hajný přiřízl osychající kořínky, polil je vodou z čutory (nezbytnost hajného v lese) a proutek opatrně zasadil. Upravil okolí a z „ouřední" tašky vytáhl hlávku zelí. Kamarádi zajíci, tady máte vitamíny! S těmito slovy položil na zaječí stezičku dvě půl hlávky zelí. A abyste jim to nesežrali, pohrozil směrem k březovému hájku, kde už čtyři vrány mávaly křídly. Poradil jim, že mají hned vedle Vošmíkovo pole.

Z ořešáku na mezi sčesal dvě hrsti oříšků a uložil je do brašny. Další dvě hrsti bílohnědých plodů našly útočiště v kapsách kabátu. Dalekohled mu prozradil, že nedaleké Labe se už k Německu prokousává jen pozvolna. Adamec cítil, že v noci bude mráz. Uši ho zábly, ale už v mládí pohrdal čepicemi. Jedinou vyjímkou byla čepice na vojně. Cestou domů se těšil, jakou radost bude mít Magdalenka z oříšků.

A měla.

Pečlivě je spočítala a každý zabalila do stříbřitého staniolu, který Adamcová vyštrachala v komoře.

Magdalenka bývala vlastně sirotek, ale její srdíčko patřilo beze zbytku Adamcovým. Ve vsi měla spousty „tet a strejdů". Spolužačky ve škole Magdalence přejícně záviděly. Jak dorůstala do slečinkovských let, zdálo se jí, že tak je tomu odjakživa.

Dívenka tleskala, když jí hajný oznámil, že letos budou mít vánoční stromky dva. Jeden přitáhl ze dvorku a druhý – však uvidíš.

V teplém oblečení vyrazili k lesu. Ze zelí zůstaly jen ohryzané košťály a opodál je vítal proutek borovice. Magdalenka z něj měla nelíčenou radost. Vršek stromku ozdobila tou největší šiškou, kterou našla, a k budoucímu kmínku přivázala oříšky.

Doma ozdobili symbol Vánoc. Smrček dostal slaměné ozdoby a červené svíčky. Na okno už ťukal Štědrý večer. Pro Magdalenku tu byla pletená šála, barvami hýřící čepice a knížka o broučcích. Hajný si pochvaloval novou bryjerku a Adamcová chlupatý svetr „do zimy".

Hodiny odbily půlnoc a oznámily společný zpěv koled. Svíčičky ve skořápkách majestátně brázdily hláď rybníčku umyvadla. Také na čtení z nové knížky se dostalo. Zavzpomínali si i na broučky, kteří teď stráží stromek tam venku. Ať roste a sílí a je s námi dlouhé roky!

Stalo se a v roce 2024 Pinea negra mává svými větvemi (byť trochu stářím nakloněnými) poutníkům na cestě do Roudnice nad Labem.

PaedDr. Zdeněk Tomáš

17. 4. 1940

[redacted]